CEVAT ÖZKAYA AĞABEYİN CENAZESİNDE GÖRDÜK DERDİ VE DAVASI OLAN NESİL HÂLÂ DİMDİK AYAKTA

Mehmet CEYLAN, 18 Ekim 2026

https://bayrampasagundem.com/amp/kose-yazilari/cevat-ozkaya-agabeyin-cenazesinde-gorduk-derdi-ve-davasi-olan-nesil-hl-dimdik-ayakta-1327

Türkiye'nin ilim, fikir, kültür ve yayıncılık dünyasının tanınmış simalarından, Yeniden Milli Mücadele Hareketi'ne hizmet etmiş dava adamı merhum Cevat Özkaya Ağabeyin cenazesine katıldım. Öncelikle merhum Cevat Özkaya Ağabeye Allah'tan rahmet; ailesine, sevenlerine ve dava arkadaşlarına başsağlığı dilerim. Milletimizin başı sağ olsun.

Henüz 13 yaşlarımda, 1975 yılında bir çocuk denecek yaşta Yeniden Millî Mücadele Hareketi'ne gönül vermiştim. Tabi o bir aşktı, bir sevdaydı; bir derdimiz ve davamız vardı. Varlık ve beka davasında yer alma sevdasıydı bu. Liderimiz merhum Aykut Edibali, *"Bir millet ıstırap içinde inlerken onun evlatları rahat edemez"* demişti. İşte o ıstırabı yüreğinde yaşayan genç bir nesil, bizden yaşça büyük ağabeylerimiz, bize ülke meselelerini ve çözüm yollarını anlatırdı.

Yeniden Millî Mücadele Mecmuası'nın başyazısı dâhil tüm sayfaları satır satır okunurdu. Kültür ve sanat dergisi *Pınar*'ın çıkışını, çölde su bekleyen kuşlar gibi sabırsızlıkla beklerdim. Daha sonraları *Bayrak* gazetesini her sabah alabilmek için uzun yollar yürürdüm. *Gerçek* dergisi akademik yapısıyla bize biraz ağır gelse de *Otağ Yayınları*'ndan çıkan fikir, kültür ve sanat kitaplarını büyük bir iştiyakla takip ederdim.

Hafta sonları Çeliktepe grubu olarak ya da tek başıma Cağaloğlu'na giderdik. *Yeniden Millî Mücadele Mecmuası*, *Pınar* dergisi ve Otağ Kitabevi'ni ziyaret eder, o mücadele ikliminden kana kana içerdik. Çatı Restaurant'ta içilen çorbanın tadı ise bambaşkaydı. Cevat Özkaya Ağabeyi ve daha pek çok büyüğümüzü işte o dönemde tanıdım.

1970'li yılların sonuna doğru bu mücadele ikliminde bazı kırılmalar yaşandı. Yaşanan kırılmalara karşı da bazı söylemler ve tavırlar gelişti. Kırılmalar ne kadar yanlışsa, bu kırılmaların sebepleri derinlemesine araştırılmadan refleksel söylem ve tavırların gelişmesinin de en az onun kadar yanlış olduğunu çok sonraları anlamaya başladım.

Cevat Özkaya Ağabeyi ilerleyen yıllarda *Pınar* ikliminde takip etmeyi sürdürdüm. En son bir süre önce Bayrampaşa gençliğinin düzenlediği "Yeni Türkiye'nin Kodları" konferans serisinde "Siyaset ve Ahlak" konulu bir sunum yapmıştı. Sunum sonrasında kendisiyle kısa ama bir o kadar kıymetli bir sohbetimiz olmuştu.

Cevat Özkaya Ağabeyin cenaze namazında şahit olduğum manzara ve orada gördüğüm nesil beni asıl heyecanlandıran unsur oldu. Cenazede adeta bir "ak saçlılar" kitlesi vardı. Bu ak saçlıların çoğunluğu, Mücadele ikliminde derdi ve davası olan insanlardı. Onların her biri mücadeleciydi; bir davaları vardı. İlerleyen yaşlarına

rağmen, derdi ve davası olan o nesil hâlâ dimdik ayaktaydı. Ayaküstü yapılan kısa sohbetlerde bile, aynen gençlik yıllarındaki o mücadele ruhuyla ülke meseleleriyle dertleniyorlardı.

Biz bu manzaraya daha önce de birkaç kez tanıklık etmiştik. Mücadele ikliminin lideri Aykut Edibali, Ağabeyi Yavuz Aslan Argun ve daha pek çok büyüğümüzün cenazesinde gördüğümüz o ak saçlılar kitlesini Cevat Özkaya Ağabeyin cenazesinde de görmek bana hem mutluluk ve umut verdi hem de derin bir hüzün yaşattı.

Bu hüzün iki temel sebepten kaynaklanıyordu:

Bu derece derdi ve davası olan nitelikli bir nesil neden iktidar olamadığı ve gelen nesil bu neslin boşluğunu dolduramayacağı için.

Yeniden Millî Mücadele Hareketi'nin devamı konumunda olan Millet Partisi'nin Genel Başkanı veya temsilcilerinin cenazede yer almaması ve en azından sosyal medya mecralarında bir taziye mesajı dahi yayınlamamış olmaları.

İnanıyoruz ki; katlarımız ve mekânlarımız farklı olsa da davamız bir, menzilimiz birdir. Davamız Allah'ın davası, Varlık ve Beka Davasıdır; menzilimiz ise yalnızca Allah'ın rızasına nail olmaktır. İşte bu "ak saçlılar" kitlesinin 60 yıla yakın ayakta kalmalarına sebeptir.